

re adfærd, men lad det nu ligge. Det faldt til jorden, for det kunne arbejdsgiverorganisationerne ikke blive enige om.

Jeg har som minister i de her 5 år sat, jeg tror, det er 3 undersøgelser i gang. Jeg er meget enig med fru Jette Gottlieb i, at det i særdeleshed er pinligt, at den offentlige sektor topper i forhold til de 25 pct. Det er nu ikke 42 pct., det er 25 pct., der ikke får fra den offentlige sektor, og det er 21 pct., der ikke får fra den private sektor. Sådan er det, og det er pinligt, og nu fokuserer vi særskilt på den kommunale sektor.

Men bare dette: Det er ikke nogen ny erkendelse, det vil jeg godt sige.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg må sige, at det næsten var bolden i smash-højde, for hvis Socialdemokratiet, når de er i opposition, ser problemet og forsøger at handle i forhold til det og Socialdemokratiet i regeringen ikke laver andet end undersøgelser og ikke får gjort noget ved det, så er vi altså nået et langt skridt, når ministeren i dag siger, at der er et problem og der skal gøres noget ved det. Det håber jeg vi så får gjort i denne samling.

Formanden:

Så er det hr. Jan Petersen som ordfører.

Jan Petersen (S):

Det er nok ikke nogen stor hemmelighed, at jeg er ret enig med arbejdsministeren ikke bare i det indlæg, der blev holdt, men også i det, der kom efter den korte bemærkning.

For os i Socialdemokratiet er det vigtigt, at arbejdsgiverne er med til at finansiere dagpengesystemet. G-dagene er en del af den finansiering. Derfor undrer det os en smule, at netop Enhedslisten af alle foreslår, at arbejdsgiverne skal have nedsat deres finansieringsbidrag til dagpengesystemet endda i tider, hvor danske virksomheder tjener som aldrig før. Det er en logisk brist i min sædvanlige opfattelse af, hvad Enhedslisten står for, men det kan måske forklares yderligere af Enhedslisten selv.

Det er også vigtigt for os, at arbejdsgiverne tilrettelægger arbejdet uden mange og hyppige korttidsansættelser. Vi ønsker kort og godt ikke, at dagpengesystemet i nogle brancher udvikler sig til erhvervsstøtte, og vi ønsker, at mennesker får stabile og trygge job. En afskaffelse af G-dagene kan betyde ændringer i den måde, arbejdsgivere tilrettelægger arbejdet på. Vi har i

en lang række tilfælde set, at G-dagene har haft en god virkning på arbejdsgivernes tilrettelæggelse.

Jeg er også lidt undrende over, at netop Enhedslisten, der formodes at måtte mene, at stabile og trygge job for lønmodtagere er vigtige, foreslår noget, der kan øge netop utrygge job: ud og ind af arbejdspladsen, hjemsendelse, tilpasning via svingende ordretilgang osv., hvor dagpengesystemet skal betale for u hensigtsmæssig planlægning i en virksomhed eller forskellige andre forhold.

Jeg er kort og godt bange for, at vi uden G-dage vender tilbage til det, vi så i de såkaldt gode gamle dage, da man i visse brancher i høj grad tilrettelagde arbejdet, så dagpengesystemet ganske ofte kunne finansiere bestemte dage.

Med de to vinkler på Enhedslistens forslag må jeg afvise det.

Og så er der et stort spørgsmål tilbage, og det har arbejdsministeren allerede berørt. Det koster ½ mia. kr. Det er vi i hvert fald rimelig sikre på. Det koster måske mere, for det er jo ganske vanskeligt at vurdere, om ikke adfærd - hvis der igen åbnes - kunne blive dyrere end den halve milliard. Men ½ mia. kr. skylder de, der måtte støtte det her forslag, at forklare, hvordan vi skal skaffe. Enhedslisten har ikke angivet det i lovforslaget. Hvis der er andre i Folketinget, som har tænkt sig at støtte forslaget, så håber jeg, at de i deres indlæg vil berøre dette ikke helt uvæsentlige element, der efterlader et hul på mindst ½ mia. kr. Man kan jo ikke, hvis man vil være ansvarlig og have ambitioner om at regere eller være med til det, bare sidde og bruge penge uden også at anvise, hvor de skal komme fra.

Så er der SF's forslag. Her er vores tilgang lidt anderledes, for vi er enige med SF på to strækninger, nemlig at arbejdsgiverne skal medfinansiere dagpengesystemet, og at der skal være en adfærdsgulregulering, så vi fremmer en hensigtsmæssig planlægning af arbejdet i virksomhederne. Herom er vi enige. Derfor kunne man jo formode, at jeg ville støtte SF's forslag. Det kan jeg ikke, det vil jeg ikke, for SF's forslag efterlader et stort, men til gengæld ganske afgørende spørgsmål: Hvordan skal vi få hentet de penge ind efter det forslag, som SF stiller? Hvad er det for et bureaukratisk system? Er det staten, eller er det arbejdsløshedskasserne, som så skal ud og hente en masse penge hjem? Det svar er ganske vigtigt for at kunne bedømme